

इड und इल (इला als Weib) m. N. pr. eines Fürsten Verz. d. Oxf. H. 39, a, 25. 41, b, 40. 343, b, 30. KATHĀS. 89, 85. fgg. ein Sohn Kardama's R. 7, 87, 3. fgg. 88, 7. 89, 23. 90, 7.

इडप्रज्ञम् adj.: सं पश्यामि प्रज्ञा अकृमिडप्रज्ञसो मानुवी: TS. 4, 3, 6, 1. nach dem Comm. so v. a. धेनोरपत्पानि.

इडविडा f. 1) eine Art Ziege (वस्तुनाति Schol.) BUĀG. P. 9, 19, 9. इडि-चिदा BURN. Vgl. इडिक्का. — 2) N. pr. einer Tochter Tṛṇabindu's und der Apsaras Alambushā BUĀG. P. 9, 2, 31. Mutter Kubora's 4, 1, 37. — Vgl. इडविड.

इडा 2) wird durch fünfmaliges Abtheilen aus allen Havis gewonnen KĀTJ. ÇR. 3, 4, 6. S. 261, 18. eine weitere Fünftheilung aus der इडा heisst अवात्तरेडा Ind. St. 9, 223. — 3) Rede BUĀG. P. 10, 13, 64. — 4) वद्धवत्सा इला इव MBu. 3, 4625. — 5) Tochter Manu's TBr. 4, 1, 4, 4. Ind. St. 3, 463. इला = सुद्युम्न Verz. d. Oxf. H. 80, a, 38. = इल ein Kind Kardama's; s. oben u. इड. — 6) Bez. einer best. Arterie auf der linken Seite des Körpers Verz. d. Oxf. H. 103, a, 4. 104, b, 41. 107, b, No. 167. 236, b, 4. 5. 337, b, 1. 3. AUFRECHT, HALĀI. Ind. — 7) इडानो संनारः N. eines Sāman Ind. St. 3, 207, a. — इड् und इडा werden eingefügt in die Sāman, daher अर्धयेड d. i. इडिडा u. s. w.; vgl. अर्धयेड, अष्टेड, उर्धेड, चतुरेड, त्रीड, द्विरेड, प्रतीचोनेड, पाडिड als Namen von Sāman (PAÑĀV. Br. 10, 11, 1. 12, 3, 24. 13, 3, 21).

इकादध s. u. इलादध.

इडावत् 3) das Wort इडा enthaltend PAÑĀV. Br. 6, 9, 23.

इडिक्का H. an. 4, 224. MED. j. 120. — Vgl. इडविडा.

इडिचिदा s. u. इडविडा 1).

इत् vgl. दिवित्.

इतर, इतरद् ÇAT. Br. 13, 8, 2, 9. — 1) Z. 3 vom Ende lies 141. 12 st. 12, 13. — 2) gewöhnlich, gemein: ०पाणिन् eine gewöhnliche Schlange im Gegens. zu वनितभिगिन् eine Schlange von Weib Spr. 142. इतरन्धन im Gegens. zu अगुरु 132. gemein, niedrig: अयुद्धमनसो भोतानस्मान्कंसि मयेतरः R. 7, 8, 3.

इतरान. आत्मानं चेतरे वनम् Spr. 2838.

इतरत्र (von इतर) adv. in andern, beim andern: पूर्वे, इतरत्र, उभयोः Ind. St. 8, 296. पूर्वार्धि, इतरत्र 303. bei Andern BUĀG. P. 2, 9, 16. anderswo 12, 12, 65 (= शास्त्रात्तरे Schol.). sonst JOGAS. 1, 4.

इतरया sonst ÇIC. 9, 13.

इतरयाणि (इ + या) m. die linke Hand ĀÇV. GṚH. 4, 7, 13, ohne dass vorher die rechte erwähnt wäre.

इतराङ्ग इतर + अङ्ग u. ein Hilfsmittel zu etwas Anderem SĀN. D. 266.

इतरेतर, इतरेतरत्म् bald hierhin, bald dorthin: नात्मनः कामकारो हि पुरुषो ऽयमनीश्वरः । इतरेतरतश्चैनं (v. l. für इतश्चेतरतश्चैनं) कृतातः परिकल्पति ॥ Spr. 4384.

इतरेतराश्रय m. im Njāja Bez. einer der 11 Arten des Tarka (eig. ein logischer Fehler) SARVADARĀṆAS. 113, 22. — Vgl. परस्तराश्रय.

इतम् 1) b) इतो जनात् so v. a. von mir DAÇAK. in BENF. Chr. 182, 2. — 2) Sp. 787, Z. 11 lies इतः st. इतो.

इताम् TS. 7, 2, 3, 5.

1. इति 3) Beispiele, in denen इति aus metrischen Rücksichten nicht

an der ihm gebührenden Stelle steht: मन्थते वै पापकृते न कश्चित्पश्य-तीति नः (d. i. पश्यति न इति) Spr. 2126. आत्मेद्यः परग्लानिर्दयं नीति-रिनीयती 333. जगदीश्वैः प्रयाकीति मूलं निप्रुम्भयोः u. s. w. MĀRK. P. 86, 6. अयुवमन्त्र नः किञ्चिद्दयं देहीति तत्तणाम् (d. i. देहि तत्तणामि-ति) KATHĀS. 29, 130. 32, 231. 120, 99. 124, 155. BUĀG. P. 11, 14, 16. क्रिमैतो कन्म्यहे स्त्रियम् । मवेति (d. i. इति मवा) KATHĀS. 13, 99. 33, 94. 62, 135. इत्यचितपत् vor der directen Rede und इत्यालोच्य am Ende derselben 61, 10. fg. — 7) इति क्वाच राघवम् (es folgen nun die Worte) R. 7, 96, 14. 2. इति TS. 4, 7, 5, 2. दन्तिषोति gegenüber उद्गमती WEBER, GJOT. 29. — Vgl. डुरिति.

इतिवृत्त Spr. 420. SĀN. D. 296. 330. ०वृत्तिक WASSILJEV 109.

इत्यविध BUĀG. P. 10, 80, 43.

इत्यन् Z. 6 lies अये st. अय.

इत्यभाव Schol. zu KĀTJ. ÇR. 122, 12. fg.

इत्मत् s. दिवित्मत्.

इत्यक N. pr. eines Vidjadhara KATHĀS. 110, 72. 112, 7. 11. 210. fgg.

इत्यर्थ (1. इति + अर्थ) adj. diese Bedeutung habend Schol. zu R. 4, 72. 15 od. Bomb.

इथिरेमु N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, a, 5.

इद् Z. 14 lies दीव्यः. — Vgl. auch चद्.

इदन्त (von 2. इद्म्) adj. jetzt, jetzt lebend: अनेकधा कृताः पुत्रा ऋ-पिभिर्यः पुरातनैः । न शक्यते ऽधुना कर्तुं शाक्तिकीनैरिदन्तैः ॥ BRHASPATI bei KULL. zu M. 9, 68. — Vgl. इदानोतन.

इदन्ता lies das Diessein, haecceitas und füge SARVADARĀṆAS. 14, 6. 30. 15 hinzu.

1. इद्म्, एतानोमानि च AIR. Up. 5, 3. अन्धं तम इवेदं स्यान्न प्रज्ञायत किं च न Alles um uns herum Spr. 3493. Sp. 795, Z. 7 v. u. lies पञ्च-भिरतच्चकार; Z. 9 v. u. lies एवमाक् st. एवामाक्.

2. इद्म्, hierher könnte gestellt werden: नैतदौपयिकं राम यदिदं परि-तप्यसे jetzt oder so R. 2, 33, 31.

इदमधु (1. इद्म् + मधु) n. N. eines best. Liedes TS. 7, 3, 40, 1.

इदादिक adj. mit इद् beginnend: वत्सर d. i. इदावत्सर VARĀH. BRH. S. 8, 24.

इदानोतन Spr. 4233. SARVADARĀṆAS. 137, 12.

इदावत्सर TBr. 1, 4, 10, 1. 3, 10, 1, 1. KĀTJ. 13, 15. 39, 6. 40, 6. PANĀV. Br. 17, 13, 17. PĀR. GṚH. 3, 2. TAITT. ĀR. 4, 19, 1; vgl. WEBER, Nax. 2, 298. Davon adj. ०वत्सरोय KĀTJ. 13, 15.

इदासंवत्सर m. = इदावत्सर WEBER, GJOT. 33.

इडवत्सर TS. 5, 3, 3, 3. 4. TBr. 3, 10, 1, 1; vgl. WEBER, Nax. 2, 298.

इद्धदोधिति (इद्ध + 2. दी) m. Feuer Spr. 4700.

इद्धत्सर TBr. 3, 10, 1, 1. PĀR. GṚH. 3, 2. TAITT. ĀR. 4, 19, 1. VARĀH. BRH.

S. 8, 24 (उद्धत्सर v. l.); vgl. WEBER, Nax. 2, 298.

1. इध् Z. 6 lies अग्निमीधे st. अग्निमीधे.

— पारि vgl. परीध्य; — प्रति vgl. प्रतीन्धक; — सम् Z. 8 lies 113, 9 st. 110, 9.

इध्मवाक् Sohn des Dṛdhakjuta und Verfasser von RV. 9, 26. BUĀG. P. 4, 19, 9. 4, 28, 32.

इन् m. 1) ein reicher Mann HALĀI. 2, 201. Herr. Gebieter 3, 39. Kṛshṇa so genannt BUĀG. P. 10, 6, 22. जगदिन् 70, 27. Vgl. नदीन्, महीन्. — 3)